

Manowce antykoncepcji

"Nigdy w historii tak wielu ludzi nie zażywało tak silnie działającego medykamentu jak pigułka antykoncepcyjna przy tak małej wiedzy na temat możliwych niebezpieczeństw z tym związanych." (Prof. dr J. Davis, dyrektor kliniki zapobiegania ciąży w Baltimore.)

18 Sierpnia 1960 r. na rynku amerykańskim pojawił się pierwszy hormonalny preparat antykoncepcyjny: Enovid‐10, obiecując absolutną pewność, że płodność kobiety zostaje wyłączona na czas zażywania specyfiku, który jest przy tym bardzo dobrze znoszony przez organizm i absolutnie nieszkodliwy dla zdrowia. Już po roku pojawiła się pierwsza europejska pigułka antykoncepcyjna Anoviar wyprodukowana przez farmaceutów z firmy Schering AG w Berlinie. Dzisiaj na rynku farmaceutycznym jest kilkadziesiąt preparatów antykoncepcyjnych składających się w głównej mierze z kombinacji hormonów płciowych estrogenu i gestagenu. Reklamowe obietnice propagatorów życia bez skrupowania pozostają w zasadzie niezmiennie, jest to bez zmian żyła złota dla producentów i dystrybutorów. Niestety, chociaż dzisiejsze pigułki zawierają ponad 40 razy mniej substancji hormonalnej niż te pierwsze, ciągle są one źródłem problemów natury zdrowotnej zadających kłam reklamowym sloganom.

Anti‐Baby‐Piles (pigułki antykoncepcyjne) to preparaty, należące do klasy steroidów, które powodują zakłócenie naturalnego, regulowanego hormonalnie cyklu płciowego kobiety. Działają one wielorako na organizm, zapobiegając zapłodnieniu, lub gdy ono już nastąpi powodując najczęściej wczesne poronienie: hamują owulację, nie dopuszczając do dojrzewania komórek jajowych; zmieniają konsystencję i skład śluzu, uniemożliwiając plemnikom przedostanie się do jajowodów i zapłodnienie; poprzez działanie na błonę śluzową jamy macicy przeszkadzają w implantacji zapłodnionego jaja (działanie wczesnoporonne); powodują zmiany w jajowodzie hamujące transport zarodka. Już do roku 1970 ukazało się około sześciuset publikacji naukowych dotyczących skutków ubocznych pigułek hormonalnych. Ogólnie wylicza się w dawnych i dzisiejszych publikacjach medycznych następujące grupy działań ubocznych omawianych specyfików: 1. Działania na układ krwionośny. Badania opublikowane w 1981 r. przez czasopismo medyczne „Lancet“ podają, że wśród kobiet, które zażywały doustne środki antykoncepcyjne notowana jest o 40 % większa liczba zgonów z powodów zaburzeń układu krążenia, zwłaszcza zawałów serca i wylewów krwi do mózgu. Szczególne niebezpieczeństwo dotyczy kobiet palących. Ryzyko wystąpienia wylewu krwi do mózgu w wypadku osoby zażywającej pigułki antykoncepcyjne i palącej jest 22 razy wyższe niż u osoby nie palącej i nie stosującej antykoncepcji hormonalnej. Zaburzenia krążenia krwi mogą powodować różnorodne dolegliwości: bóle głowy, zaburzenia słuchu i wzroku a nawet bezpośrednio śmierć. W 1987 r. prof. dr A. Hildebrant z Państwowego Urzędu Zdrowia w Berlinie potwierdził zaistnienie sześciu przypadków śmierci w związku z zażywaniem pigułki o nazwie „Femowan“. Groźnym dla zdrowia i życia powikłaniem używania środków hormonalnych są często występujące zakrzepy powstające w układzie krwionośnym. 2. Obniżenie odporności na infekcje. Wśród kobiet stosujących preparaty hamujące owulację występuje zdecydowanie więcej przypadków infekcji powodowanej przez drobnoustroje na przykład z rodzaju chlamydia i gonokokowych. Autorzy amerykańscy, referując swoje badania na łamach American Journal Obstetrix Gynecology w 1989 r. (nr 160, s. 396) wskazywali na to, że nieżyty śluzówki powodowane przez wspomniane bakterie są o około 70% częstsze niż w grupie kobiet nie stosujących pigułek. Według badań przeprowadzanych w Szwecji z tej właśnie przyczyny traci zdolności rozrodcze około 20% kobiet stosujących antykoncepcję doustną. Można dodać, że jednym z warunków powodujących częste występowanie wspomnianych infekcji, jest nieuporządkowane życie seksualne z przypadkowymi partnerami, które pozostaje często w ścisłym związku ze stosowaniem antykoncepcji. 3. Ryzyko wystąpienia raka. Wiadomo dzisiaj, że rak szyjki macicy rozwija się tym częściej im wcześniej ma miejsce współżycie płciowe, im mniej czysty jest pierwszy partner oraz im większa jest ilość partnerów seksualnych. Antykoncepcja umożliwia pozornie tego rodzaju wolność. Niestety, chociaż dzisiejsze pigułki zawierają ponad 40 razy mniej substancji hormonalnej niż te pierwsze, ciągle są one źródłem problemów natury zdrowotnej zadających kłam reklamowym sloganom. Przyczyną występowania zmian nowotworowych w narządach płciowych jest jednak także bezpośrednie działanie hormonalnego specyfiku podawanego w dużych dawkach. To było właśnie powodem wycofania z handlu pigułki o nazwie „Oracon“. Stosowanie antykoncepcji hormonalnej przez osoby młode i te które nie przeżyły pełnego okresu ciąży, jak stwierdzają badania opublikowane przez M. C. Pilke (The Lancet, 1983, II, s. 234), powoduje niebezpieczeństwo powstania raka piersi. Ryzyko w takim przypadku jest około dwukrotnie większe niż w grupie nie stosującej pigułek. Trzeba zauważyć, że rak nie pojawia się w pierwszym roku przyjmowania pigułek hamujących owulację. Może on wystąpić dziesięć i więcej lat później. Dzisiaj w Europie Zachodniej występowanie raka piersi i raka narządów płciowych ma charakter eksplozji. Niewątpliwie pozostaje to zjawisko między innymi w związku ze stosowaniem środków hormonalnych. Ciekawe wydaje się w tym kontekście spotykane czasami twierdzenie, że regularna opieka lekarska, konieczna w wypadku przyjmowania środków hormonalnych, powoduje zwiększenie wczesnego wykrywania schorzeń nowotworowych i stopień ich efektywnego leczenia. Logika niewątpliwie interesująca, można porównać ją do sposobu myślenia tego, który podpala dom, by mógł się wykazać przy

gaszeniu pożaru. 4. Zmiany chorobowe w układzie pokarmowym i wydalania. Prócz stosunkowo częstych nieprzyjemnych, aczkolwiek jak zapewniają lekarze, niezbyt niebezpiecznych, zaburzeń związanych z przyjmowaniem pigułek antykoncepcyjnych, takich jak nudności, wymioty, zmiany w przemianie materii, które mogą powodować skłonność do otyłości, podręcznik ginekologii autorstwa R. Kaisera i A. Pfleiderera wspomina, że prawie dwukrotnie wzrasta ryzyko wysąpienia kamicy żółciowej w wyniku stosowania preparatów zawierających estrogen. 5. Niebezpieczeństwo dla potomstwa. Pigułka antykoncepcyjna nie jest stuprocentowym gwarantem, że nie nastąpi ciąża. Nawet jeżeli jej działanie jest stosunkowo efektywne, pozostaje czynnik niedoskonałości w stosowaniu. „Niebezpieczeństw i trudności” nie jest bynajmniej mało. Pigułki należy zażywać regularnie. Jeżeli przez zapomnienie, lub z innego powodu nie zostanie przyjęta w pewnym czasie określona dawka specyfiku, jego skuteczność znacząco się obniża. Zawsze pozostaje niepokojące pytanie co robić np. w wypadku zaburzeń żołądkowych, kiedy nie wiadomo, czy hormon został przyswojony przez organizm? Co robić, gdy trzeba po pewnym okresie odłożyć pigułki, by układ hormonalny wrócił do równowagi? Wysoka skuteczność działania środków antykoncepcyjnych określana jest przez producentów biorących pod uwagę jedynie te przypadki, kiedy są one przyjmowane zgodnie z instrukcją. Nie jest więc szczególnym zaskoczeniem, że według badań A. Lienharda aż około 18% niechciany ciąży u młodych dziewcząt ma miejsce mimo stosowania antykoncepcji. (Medical Tribune 1989, nr 17, s. 14). W związku z tym dokonywane jest coraz więcej aborcji. W czasie kongresu w Irvine w Kaliforni określano wręcz, że około 40% zabójstw nienarodzonych dzieci w USA jest związanych jest tym, że zawiodły środki antykoncepcyjne różnego typu. „Problemem” jest nie tylko nie chciane poczęcie nowego życia. Wręcz palące w takim wypadku staje się pytanie, czy dziecko poczęte mimo przyjmowania środków hormonalnych jest zdrowe. Niestety antykoncepcja hormonalna, jak również wszelkiego rodzaju środki plemnikobójcze niosą duże niebezpieczeństwo naruszenia materiału dziedzicznego znajdującego się w komórce jajowej i plemnikach i w konsekwencji wadliwy rozwój dziecka. Badania relacjonowane w niemieckim czasopiśmie „Der Gynäkologe” (1988 nr 21, s.226) wskazują, że aż około 48% płodów matek, które mimo zażywania środków hormonalnych zaszły w ciążę, lub zażywały owe środki na krótko przed poczęciem, jest dotkniętych zaburzeniami zdrowotnymi różnego typu. Naturalnie w przypadku podobnej ciąży, radzi się w podręcznikach medycznych najpierw wczesne badania prenatalne, mające stwierdzić, czy dziecko jest zdrowe a w wypadku schorzenia aborcję. 6. Zakłócenia natury psychicznej. Jednym z paradoksów związanych ze stosowaniem antykoncepcji hormonalnej jest to, że wraz z zahamowaniem owulacji (szczególnie jeżeli taki stan trwa przez dłuższy czas) ściś związane jest obniżenie poziomu libido, aż do zaniku w niektórych przypadkach potrzeb seksualnych w ogóle. Dochodzi w związku z tym do obniżenia poziomu satysfakcji płciowej. Nierzadkie są także przypadki obniżenia poziomu aktywności psycho-motorycznej i stany depresyjne nazywane przez M. Bleuera uwarunkowanym endokrynologicznie syndromem psychicznym. Odrzucając naukę Kościoła na temat naturalnych metod planowania rodziny, niewątpliwie stawiającej określone, wysokie wymagania obydwu małżonkom, jako jej przeciwstawienie ukazuje się często bezproblemową wolność korzystania ze środków antykoncepcyjnych. W praktyce okazuje się, że jest to iluzja. Owszem, decydując się na stosowanie antykoncepcji hormonalnej, trzeba zdać sobie sprawę z tego, że jest to związane z wieloma nieprzewidywanymi problemami. Prorocy wolności seksualnej i zwolennicy środków antykoncepcyjnych posługują się często hasłem: „Lepiej stosować antykoncepcję niż dokonywać aborcji”. W rzeczywistości jednak nie sprawdza się na zachodzie Europy i w USA zapowiadany spadek liczby aborcji w związku z rozszerzeniem stosowania antykoncepcji. Wręcz przeciwnie, niepowodzenie w stosowaniu środków antykoncepcyjnych, z różnych względów wcale nie takie rzadkie jak reklamy zapewniają, prowadzi często do zabicia poczętego dziecka.

Chrystus mówił o wąskiej i trudnej ścieżce, która wiedzie do Królestwa niebieskiego a także o tym, że nie wszyscy będą podążali tą właśnie ścieżką, wyżej ceniąc wygodną drogę, mimo iż wiedzie ona ku zatracie. Niewątpliwie w naszych czasach wędrówka Bożymi ścieżkami jest związana z konsekwentną pamięcią o wymaganiach czystości przedmałżeńskiej, wierności małżeńskiej oraz roztropnego przyjmowania obietnic wyzwolenia i nowoczesności, które okazują się nierzadko jedynie czczymi obietnicami. ks. dr Janusz Kaleta